

Češko. V Železnem Brodu so pri občinskih volitvah skoro sami Staročehi zmagali, dasi so Mladočehi že zmage bili gotovi. Ljudem se je že vendar v glavi začelo svitati, da Mladočehi samo govorijo, pa nič ne storijo. — V Liberecu so sami nemški nacionanci, ki Bismarcka kakor Boga častijo, pri občinskih volitvah zmagali.

Štajarsko. Zadnji teden se ni skoro o drugem govorilo, kakor o ponesrečencih v Lueg-jami pod Šekeljnom. Sedem preiskovalcev podzemeljskih jam je ono nedeljo zgodaj šlo pri Semrijahu v tako imenovano Lueg-jamo. Ko so se pa iz velikanske podzemeljske jame hoteli vrniti, pa jim je vsled deževja zlo narasli potok vhod in izhod popolnoma zadelal. Se-le deveti dan so jih mogli vojaki in 500 drugih ljudi rešiti iz te strašne ječe, sicer bi morali konca vzeti.

Koroško. O binškošnih praznikih bodo nemški učitelji v Celovcu praznovali 25 letnico sedanje šolske postave. Nič pod soncem ni popolno, torej tudi ta postava ne. Koliko zlo je ona za katoličane, razložili so vsi avstrijski škofje v skupnem pastirskem listu pred 3 leti. — V Velikovcu bode podružnica sv. Cirila in Metoda imela slovesno zborovanje.

Kranjsko. Na Dolenjskem se kmetje pritožujejo, da se je pri grajenju železnice premalo na njihove koristi gledalo. — Cesta od Sodražice do Loškega potoka bode se pričela delati ta mesec. — V Novem mestu je umrl 4. maja P. Florentin Hrovat, vodja deške ljudske šole in slovenski pisatelj. — V Novem mestu je začela delovati hranilnica dne 1. maja.

Primorsko. V Gorici bodo zidali novo brambovsko kosarno, ker pred poldrugim letom zidana več ne zadostuje. — V Istri so se trije laški deželni poslanci odpovedali poslanstvu, ker se so baje premalo laški, dasi je znano vsemu svetu, da so isterski lahoni brezobzirni v deželnem zboru proti hrvaški manjšini.

Hrvaško. Na Reko bode prišlo čez dva tisoč pevcev z Madjarskega in mestni zastop je v to dovolil 15 tisoč gold. Oj kje je domoljubje? — Hrvaški poslanci bodo vrnili obisk ogerskim, ki so letos po zimi obiskali Zagreb. Koliko hrvatskih poslancev bode slo 19. t. m. v Budapešto, še se ne vé; narodna, prav za prav madjaronska stranka bode se že šla klanjat madjarskim prijateljem. Ali Madjari so Hrvatom vse druga, le prijatelji nikoli.

Ogersko. V Kološu na Sedmograškem stojé pred madjarskimi porotniki in sodniki oni Rumunci, katere dolžijo, da so lani sestavili pismo na svetlega cesarja, v katerem so se pritožili čez Madjare. Ti Rumunci bodo od Madjarov obsojeni, kakor da bi bili izdajice domovine. — V gosposki zbornici zdaj od 7. t. m. razpravljajo postavo o civilnem zakonu. Bržčas jo bodo za večno pokopali.

Vnanje države.

Rim. Papež so 8. maja imeli slovesno sv. mašo, proseč Bogorodico, pokroviteljico Ogerske, da bi v gosposki zbornici propadle cerkvenopolitične predloge.

Italijansko. Pred vojnim sodiščem v Palermu je v pravdi zoper poslanca De Felice pričal poslanec Imbriani ter rekel, da je sedanji ministerski predsednik, Crispi, še hujše prekucijske govore govoril, nego De Felice. Ali bode Crispiju vsled tega kaj tesno pri sru? — Na Italijanskem je sila malo varnosti na železnici; skoro vsak teden se bere o tolovajskih napadih na popotnike. — Te dni je pravda zoper rimsko banko. Za italijanske državnike ta pravda ne bode častna.

Francosko. Kornelij Herz, ki ima največ goljufov o panamski zadevi na svoji vesti, sme se vrniti na Francosko. Prav za prav bi moral vrniti 9 milijonov,

zdaj bode pa samo tri milijone vrnil in ne bode zaprt. Zdaj še pa naj kdo reče, da ni resničen pregovor: »Male tatove obešajo, velike pa pusté bežati!«

Belgijsko. V tej državi bodo napravili ostre postave zoper dvoboj. To je tudi po drugod potrebno. Če se kje fantje stepejo, kaznujejo se telesni poškodovanci ostro; ako pa se bojujeta dva gospoda po dogovoru, da je jeden gotovo ranjen ali celo umorjen, to bi pa naj bilo brez kazni?

Nemško. Nemški cesar je za siromake v Opatiji daroval tisoč gold. — V pruskem ministerstvu utegnejo kmalu biti kake spremembe; govori se celo, da bode državni kancler Kaprivi še letos odstopil.

Rusko. V Varšavi se mora 150 dijakov zagovarjati pred sodiščem, ker so se vdeležili Kosciuzzkove slavnosti, pa pri tej preveč razgrajali. — Car je domov poklical Izvolškega, ki je Rusko zastopal pri sv. stolici, ker je s svojimi poročili le hotel carja varati. — Tudi na Ruskem in sicer na Poljskem so začeli delavce vznemirjati nemški socialisti.

Srbsko. Najvišje sodišče je razsodilo, da je kralj Aleksander ravnal proti ustavi, ker je očetu Milanu in materi Nataliji podelil pravice kraljevske hiše. Vsi sodniki so odstavljeni, ki so mnenja, kakor najvišje sodišče; in zmešnjava bode potemtakem vedno večja.

Portugalsko. Ta država se je s Francosko popolnoma sprijaznila. — V Lizbonu je nastala prava kolera, in se že bojijo, da se bode tudi začela širiti na Špansko.

Amerika. Dne 1. aprila so v mestu Joliet v Severni Ameriki ustanovili »Jednoto«, h katerej je pristopilo deset slovenskih katoliških podpornih društev. Udov ima do sedaj blizu 500 in delovanje prične dne 1. junija. Plačevala bode 1. leto 500 dolarjev dedičem umrlega uda. Ako umrje žena možu, dobi po njej 150 dolarjev. V odboru tega prekornostnega društva so sami vrli Slovenci. Onkraj morja torej dobro vedó, da je v slogi moč. Živeli naši bratje!

Za poduk in kratek čas.

Čudežno ozdravljenje pri Sv. Ilju pod Turjakom.

Lurd! Kdo ne pozna tega imena? Komu je danes vsaj po imenu neznana najimenitnejša božja pot, ki najbolj slovi po celi zemlji? Zaupanje in ljubezen do Lurške Matere božje se kaj veselo širi in utrjuje tudi po naši škofiji. Lurški Mariji v čast je postavljena krasna podružnica v Grizah in pri Sv. Marjeti v Rimskih toplicah. Njeno zaupno čiščenje svedoči obilna množica lepih kapelic ob cestah in potih in premilih lurških podob po cerkvah in krščanskih hišah. Povsod, posebno v sedanjem venčanem majniku, se veselo razlega lurška pesem »Zdrava«. — Vse to čiščenje, ljubezen in zaupanje do brezmadežne Lurške Device se opira na nenavadne Lurške dogodke, kakor na čudežna ozdravljenja. Kdo vé, koliko jih je že prišlo v Lurd in so pili od te vode, umivali se z njo in na enkrat ozdraveli od svojih morebiti že večletnih boleznij? Bolniki pa, ki niso mogli k jami, priskrbeli so si čudodelne vode od Marijinega studenca in njih zastarele bolezni so zginile mahoma ali polagoma. Zdaj naglo, kakor blisk, ki raztrga oblak, zdaj počasi, kakor blišč zarje, ki se vzdiguje in čemdalje bolj žari, prihajala je ložja milost še vedno na množice. K poslednji vrsti smemo v resnici prištevati čudežno ozdravljenje Tercze Kolečnik, ki je z velikim uspehom rabila nekatere izmed 180.128 steklenic, ki so bile l. 1893 po vsem svetu razposlane.

Tereza Kolečnik je bila rojena l. 1841 pri Sv. Juriju na Remšniku, v srenji Radel pri Sv. Pongracu. Dne 20. avgusta 1868 vstopi v službo pri Sv. Joštu na Kozjaku. Toda že 17. oktobra 1869 je vsled prehlajenja nevarno zbolela za vnetjem drobovja, kakor je spoznal zdravnik Schell iz Mislinja. Za življenje nesrečnice se je od te dobe začela 25 let dolga nepretrgana vrsta raznih mučnih bolečin, kajti poleg prvotne bolezni so se zaporedoma prikazovale še druge, kakor pljučno vnetje, mrzlica itd. Dvakrat so bolnico peljali, oziroma nesli iz visokega Kozjaka v toplice na Dobrno, katerih pa vsled prevelike slabosti ni mogla rabiti. Po več mesecev zaporedoma so jo zdravili sloveči zdravniki Schell, Cipl, Paltauf, Tarpauer, Neckermann — toda vsi brez uspeha. Leta 1875 so je pripeljali v Št. Ilj. Tudi tukaj jo je še vračil g. dr. Hostonsky, pa se naposled odpovedal vsemu upanju. Od te dobe je še prva leta v sobi mogla storiti včasih nekoliko stopinj in še te večinoma prijemši. Tudi so jo sprva dva, do trikrat na leto ljudje podpiraje skoraj nesli v farno cerkev, ki je dosti blizu njenega stanovanja, da je bila pri sv. maši. Kakih 17 let pa že ni več mogla stopiti na noge. Kakor njeni udje, tako je tudi celo njeno telo trpelo vsled mučne bolezni v drobovju. V teh letih se je njeno stanje večkrat posebno shujšalo. V postelji si ni mogla nič pomagati, tako je bila slaba in morali so jo obračati in in prelagati. Sirota je bila večkrat kakor mrtva stvar. Ostal je le slabi plamenček življenja v njenem revnem životu — slabi plamenček, ki je bil vedno pripravljen ugasniti. Umirajoča je bila dejana dvakrat v sv. olje, zakaj silne bolečine so jo tako prijele, da so že mislili, da bo zdaj in zdaj izdihnila, pa Bog ji je še podaljšal trpljenje, ker jo je hotel še bolj očistiti. Vendar pri tako dolgotrajni bolezni, večkrat neznosnih napadih, pri tako britkem obiskovanju s sveto skušnjo trpljenja, je čudovito potrpežljivost razodevala; njena udanost v voljo božjo je bila vedno večja. Ker se ni nadejala zdravja, se je toliko gorečnejše pripravljala za večnost. Celih osem let je vsak dan z veliko pobožnostjo v postelji prejela zakrament sv. rešnega Telesa, ker sv. obhajilo, je večkrat djala, je še moja edina tolažba.

Kar je pri ljudeh nemogoče, je mogoče pri Bogu. Takratni č. g. kaplan Merc so ji priskrbeli več steklenic čudodelne lurske vode naravnost iz Marijnega studenca na Francoskem, katero je prejela lanskega leta koncem aprila. Z zaupljivim pogledom na podobo lurske M. B. ob postelji je vzdihnila: »O Lurska Marija Devica! eno milost mi moraš sprositi: da pridem v kratkem k tebi ali vstanem iz postelje«. Začela je bolnica opravljati devetdnevnice in jemati vode. Nič se ni obrnilo čez pol leta na boljše, temveč še le shujšalo se je njeno stanje, občutila je še večje bolečine. Vkljub temu je z jeklenim zaupanjem nadaljevala pričeto pobožnost. Vsega omilovanja vredne mučenice vstrajnost pa ni bila osramotena. Čujte, tri tedne pred Svečnico — v ostrem zimskem času — zahtevala je potrebno obleko, ker je čutila, da v resnici ozdravi. Bolečine so ponehale, začela je hoditi. »Veselje, tako pripoveduje, katero sem občutila na velikonočno nedeljo, ko sem od leta 1869 slišala v cerkvi prvokrat peti alelujo, ne morem dopovedati; hvaležne solze sem pretakala med celo sv. mašo«. (Marsikdo je pred njo osupnil, kakor bi zagledal človeka, ki je od mrtvih vstal). Od velike noči jo vidimo vsaki dan v cerkvi, krepke hoje na prostem.

Nadnaturni značaj ozdravljenja pri tej osebi moramo priznati, če po eni strani vzamemo v pomislek zastarelost bolezni, ki se je izcimila pred skoraj 25 leti, na drugi strani brezvspešno zdravljenje po imenovanih slovečih zdravnikih.

Slovenci od nekaj zvesti čistilci Marijini ta

očitna zahvalnica za prejeto čudežno ozdravljenje, bodi Vam v pogum, da rastele v zaupanju do Lurske Matere Božje; brezmadežni Devici pa v tem njenem mesecu majniku v večjo čast in proslavo! »Stori mi to veselje in pridi k meni« je rekla Mati božja Bernardiki, »in jaz te bom srečno storila«. F. V.

Smešnica. V norišnici je dal ravnatelj norecm nekega dne na prosto, naj si v velikanskem kotlu v kuhinji sami skuhamo jedila. Ravno je juha v kotlu vrela, ko pride ravnatelj k njim pogledat. Na enkrat ga zgrabijo, češ, vrzimo ga v kotel, da bode juha boljša. Že ga visoko držijo, kar jim ravnatelj zakriči: »Pa ste res noreci; kaka bode juha, če me s črevlji vred v kotel vržete«. — Te besede so ga rešile strašne smrti.

Razne stvari.

(Četiridesetletnico poroke) presvetlega cesarja in cesarice je praznovalo slavno ravnateljstvo Mariborske gimnazije v torek, dne 8. maja. Bila je ob osmih pridiga in peta sv. maša v Alojzijevi cerkvi. Slavnosti so se udeležili mil. knezoškof, g. okrajni glavar, g. mestni župan, vsi gg. profesorji, mnogo odlične gospode in vsa gimnazijska mladež.

(Cesarjevo darilo.) Svetli cesar so zavodu Mariborskih čč. šolskih sester darovali 300 gl. iz zasebne blagajnice, da se poplačajo stroški za povečanje šolskih prostorov.

(Važno za gosp. katehete), kateri podučujejo v šolah-podružnicah. Finančno ministerstvo je z dnem 24. febr. 1894, št. 900, določilo, da so pobotnice za potno plačo kolektivine proste.

(Cerkvena glasba.) Mašo za mešani zbor z imenom: Ave, Regina coelorum! je zložil in prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu poklonil gosp. Ignacij Hladnik, orgljar v Novem mestu. Partitura stane 60 kr.

(Obsojen) je Hans Windbichler, lastnik odgojevalnega zavoda za dečke v Celju, zaradi hudodelstva zoper нравnost ter zaradi goljufije na 14 mesecev ječe.

(Žile prerezal) si je sam rad na roki kočar Matija Kupčič v Krčevini blizu Vurmburga; da je vsled tega umrl.

(Za Celjskega župana) je izvoljen g. Gustav Stiger in za njegovega namestnika, Julij Rakusch. »Nemštvo je rešeno!«

(Državna cesta preozka?) Dne 24. aprila sta posestnik Kašpar Kompust s Polzele in kmečki sin Pongrac Topolšek iz Gomilske v Gomilski vasi z vozoma skup trčila, da sta zletela v graben. Oba sta bila hudo poškodovana, zlasti Pongrac Topolšek, da je nekaj dnij pozneje umrl.

(Živinska sol.) Kakor se sedaj prodaja in razpošilja sol za živino, je za veliko predrago in je zato naš poslanec, g. Fr. Robič, v drž. zboru priporočal vladi, naj olajša kmetom brž ko brž nakupovanje soli.

(Umrla) je 4. maja v Mariboru častita solska sestra Maksimilijana Lesky v 34. letu svoje dobe. Bila je izvrstna učiteljica, vzgled prave pobožnosti, potrpežljivosti in ljubeznivosti. Naj v miru počiva!

(Samomor.) Zadnji ponedeljek zvečer so našli v Gradcu pri nekem odpravniku 58 let starega hlapca, Miha Vidoviča, doma s Polskave, v hlevu obešenega. Že večkrat je neki govoril, da se bode obesil, in tisti dan se ga je precej napil.

(Jezuiti na Slovenskem.) Jezuiti so kupili v Ljubljani na Poljanah prostor, kjer bodo v kratkem začeli staviti cerkev sv. Jožefa in na samostan.